

Marokańskie zasiewanie chmur zagraża Hiszpanii

2 listopada 2024

Maroko uruchomiło strategię zasiewania chmur i produkcji deszczu, która może mieć negatywny wpływ na Hiszpanię. Tak wyglądała marokańska Sahara tydzień temu.

W obliczu poważnej sytuacji i braku zasobów, Maroko od dziesięcioleci posiada różne plany zarządzania zasobami wodnymi. Obejmują one zasiewanie chmur, program, który, choć nie jest nowy, Maroko zamierza promować w celu zwiększenia opadów deszczu. W szczególności, począwszy od roku 2023, marokański rząd przeznaczy około 10 milionów euro na promocję zasiewania chmur w celu sztucznego generowania opadów i złagodzenia strukturalnej suszy dotykającej ten kraj.

W ramach krajowego planu walki z niedoborem wody, Maroko pracuje łącznie nad 20 projektami zasiewania chmur. Celem jest zwiększenie opadów w określonych obszarach kraju nawet o 15 procent. Status tych 20 projektów zasiewania chmur nie jest jeszcze znany z całą pewnością, a wyznaczone cele są jedynie szacunkowe.

Należy jednak zauważyć, że zasiewanie chmur nie jest nowością, ponieważ jest praktykowane od kilku dziesięcioleci z różnymi wynikami. Od lat 1980. Maroko prowadzi badania nad różnymi metodami zwiększania dostaw wody poprzez modyfikację pogody, znaną również jako geoinżynieria klimatu. Niektórzy eksperci twierdzą, że zasiewanie chmur może zwiększyć opady deszczu nawet o 4 procent, a w konsekwencji zwiększyć plony rolne nawet o 20 procent.

Wdrożenie tych projektów wywołało obawy w regionie, zwłaszcza w pobliskich obszarach, takich jak południowa Hiszpania, a

zwłaszcza Ceuta i Melilla. Sztuczna zmiana klimatu i pogody może mieć nieprzewidywalne konsekwencje dla całego regionu. Obfite opady deszczu mogą pojawić się w miejscach, w których geografia i środowisko nie są do nich przyzwyczajone; mogą także powodować powodzie, pogarszając i zwiększając stopień erozji gleby.

Ponadto zasiewanie chmur może zmienić wilgotność względną atmosfery. Może to prowadzić do suszy na nietypowych obszarach lub obfitych opadów deszczu, ponieważ konsekwencje geoinżynierii klimatu są obecnie nieprzewidywalne. Według niektórych ekspertów modyfikacje klimatyczne mogą prowadzić do nasilenia ekstremalnych zjawisk pogodowych, takich jak burze, wyładowania atmosferyczne, gradobicia, a nawet tornada.

Wreszcie, należy wziąć pod uwagę potencjalny konflikt geopolityczny, który może powstać między zainteresowanymi państwami, takimi jak Hiszpania i Maroko, z powodu zmiany warunków środowiskowych w wyniku decyzji podjętej przez pojedyncze państwo.

Ponadto, zgodnie z raportem ONZ opublikowanym po szczycie klimatycznym COP28 w 2023 r., geoinżynieria klimatyczna „może wywołać serię reakcji łańcuchowych o znacznym ryzyku dla ludzi, oceanów, globalnych temperatur i różnorodności biologicznej”. „Inżynieria klimatyczna wiąże się z ryzykiem, zarówno pod względem interakcji z klimatem, jak i możliwości zwiększenia istniejących zagrożeń i generowania nowych. Przed przystąpieniem do opracowywania tych nowych technologii, konieczne jest pełne zrozumienie ich skutków i implikacji etycznych. Każda debata na temat inżynierii klimatu musi mieć jednoczesny wymiar etyczny i polityczny, odzwierciedlający konkurujące ze sobą interesy różnych regionów i społeczności” – wyszczególniła Emma Ruttkamp-Bloem, przewodnicząca Światowej Komisji UNESCO ds. Etyki Wiedzy Naukowej i Technologii (COMEST).

Źródło zagraniczne: [ELTiempo.es](https://eltiempo.es)

Źródło polskie: BabylonianEmpire.wordpress.com